

Duplessy Eug.: Le pain des grands. Temoignages, faits et anecdotes à l'usage des cercles d'études, des jeunesses catholiques et des cours supérieurs de religion. Tome I. Verites à croire, Paris 1935. P. Téqui, 12, str. VIII + 316. Fr. 14.

Ingold Dom. A. M.: General et Trappiste le P. Marie-Joseph baron de Geramb (1772—1848). VI. édition, Paris 1935. P. Téqui, 12, str. VII+348, Fr. 12.

Bouffier Gabriel: Anna Maria Taïgi le venerable servante de Dieu, d'après les documents authentiques du proces de sa beatification VI. édition, Paris 1935. P. Téqui, 12, str. VIII+285, Fr. 12.

Kanonik Eugen Duplessy je sav svoj plodonosni rad posvetio katehetcici i apologetici. Katekizam malima i velikima, priprostima i učenima, u svim mogućim formama i prema svim potreba u životu to je sadržaj jednog dijela njegovih djela. Napisao ih je preko dvadeset, od kojih je nekih 6 knjiga apologetskog karaktera, a sve se ostale bave katekizmom. Najuspjelije mu je i najraširenije djelo: »Le pain des petits«, tumač katekizma u dijalogima u 3 sveska (štampano u 10.000 primjeraka, cijena 24 fr.). Ovim sveskom otpočinje tumač vjerskih istina za odrasliju i zreliju mladež, kojoj se ponekad biblijski primjeri ne sviđaju ili ih barem primjeri iz povijesti, kulturnog života naroda i sl. više privlače i zadovoljavaju.

Pojedine istine su osvijetljene svjedočanstvima glasovitih ljudi, pripovijestima iz života, zgodnim stihovima pjesnikâ, mudrim i dubokim mislima glasovitih filozofa. Tako na pr. str. 51. gdje donosi moralni dokaz za opstojnost Boga: najprije upozoruje na detaljnu obradbu istog predmeta u svojim prijašnjim djelima; zatim donosi svjedočanstva Lamartinea, Viktora Hugoa, M. Rollinata, Voltairea, M. Allarda; potom priče iz života, stihove Albina Valabrèguea, pa kratke rečenice glasovitih ljudi (Voltaire: »Ateizam je crkva budalaša...«). I tako redom ima u ovom svesku obrađena 21 teza: o Bogu, anđelima, čovjeku, inkarnaciji Krista Gospodina i otkupljenju; o Crkvi, o smrti, posljednjem sudu i dr. Stvar je ovo od veoma velike vrijednosti za praksu naših vjeroučitelja po srednjim školama, koji vladaju francuskim jezikom. Uz neke promjene i aplikaciju na naše prilike, s primjerima iz naše povijesti i razvoja naše kulture, može se ova knjiga i kod nas vrlo korisno upotrebiti.

Ostale dvije donose životopise odnosnih ličnosti. Šesto njihovo izdanje dokazuje, da ih francuski puk rado čita.

A. Ž.

Msgr Miho Pušić: Specijalizirani pokreti Katoličke Akcije. Knjižnica »Zvijezda mora«, Hvar, sv. V. Cijena 3 din. Hvar 1936, 8°, str. 47.

Sva će naša katolička javnost biti zahvalna preuzv. g. biskupu M. Pušiću, što je u ovoj knjižici prikazao strukturu, značaj i ciljeve organizacije katoličke radničke i seljačke omladine u Belgiji. Nije potrebno, da se naše domaće katol. organizatorno djelovanje posve osloni na strane uzore; ama ono će iz njih i od njih crpsti mnogu dobru crtu, smjer u konkretnom pitanju, način rada i sl. Možda je od svega više važna konstatacija na str. 24., da je »jocizam« uspio onako krasno u toj zemlji, što ga je prigrlilo i pomoglo svećenstvo na prvom mjestu. Da ništa više ne poluču ova knjižica, nego da otvori oči onim našim svećenicima, koji još uvijek stoje

hladni prema organizatornom gibanju na pr. križarske omladine kod nas, dosta bi učinila. I mi ništa drugo ne želimo, nego da taj uspjeh poluči. A osim toga želimo, da svećenstvo uvidi, e nije nužno, da se suprotstavlja želji svoje omladine za križarskom organizacijom, ako je možda njegova lična sklonost uperena, tko zna s kojih razloga, k organizaciji nekoga drugoga tipa. Ima lijepih dokaza za ispravno shvaćanje svećenstva i u tom pogledu. Čast im! Valjalo bi međutim dobro prisluhnuti kucaju bila naše seoske i gradske omladine, pa prihvatiti ono, što omladina danas traži i što je naročito zanosi. Dakako, uvijek u okviru katoličkih organizacionih načela i metoda.

S druge strane ne bi bilo nipošto uputno, da se netko iz oduševljenja, što staleška podjela u Belgiji pokazuje osobite uspjehe, tako zagrije za tu podjelu, pa da je na svaki način nastoji po što po to i kod nas provesti. Najprije se ne smije smetnuti s uma, da se kod nas po selima, pa i po manjim trgovištima kao što su na pr. Đakovo, Valpovo, Vel. Gorica i slična mjesta, ne može praviti razlika između seljačke i obrtničke omladine. Svi ti obrtnici su ujedno i zemljoradnici, pa su im interesi, kulturni vidici, zanimanje i težnje posve jednake. Pitanje je zatim, da li je u našem ambijentu neprovedivo ili odiozno, kad bi na pr. jedna opća omladinska organizacija imala svoje sekcije: seljačku, obrtničku, radničku i dačku? Možda bi to kod nas išlo posve dobro, čak možda i ide?

To je također potrebno naglasiti. Ako nam je živa i prava želja za stvarnim uspjehom, u ovim i ovakovim prilikama, u kakovim živimo, — a to se ne smije pustiti s vida! — onda se svaka ideja može, a ja bih rekao i mora ponešto prilagoditi našim prilikama. Naročito, kad su i ovako uspjesi očigledni.

A. Ž.

Vannutelli Primo: De Presbytero Joanne apud Papiam, Torino 1933.

Auktor je poznat sa svojim brojnim radovima na biblijskom polju; bavi se Starim i Novim Zavjetom. Ovom raspravom o odlomku Papijevih spisa, koji su se vrlo mršavo sačuvali kod Euzebija u crkvenoj povijesti, knj. III., gl. 39., član 3.—4. ispituje onog drugog Ivana, koji se spominje pod imenom prezbitera. Isključuje, da bi to bio sv. Ivan apostol i evanđelist. Da to dokaže, iznosi značenje riječi prebiteros u Novom Zavjetu, kod apostolskih Otaca i napose kod sv. Ireneja. Zaključuje, kako sva navedena mjesta po nazivu prezbiter označuju uvijek i samo starije i časnije ljude u crkvi. Nijednog mjesta nije našao, gdje bi se tim naslovom označivalo Apostole. Detaljno ispituje četiri mjesta i sve dokumentira klasičkim argumentima. Ali na žalost nije iznio ništa, što bi pitanje pomaklo naprijed od onog, što se iznosilo već prije. Ne mogu kazati, je li naumice, ali činjenica je, da nije ni pokušao ispitivati i tumačiti naslove 2. i 3. Ivanove katoličke poslanice, gdje se sam Apostol u naslovu naziva ho presbiteros. Protivnici ovog mišljenja argumentiraju baš time i dovode u sumnju katoličke Ivanove poslanice ili apostolicitet Ivanov u Papijimu fragmentu.

Dr. Nikola Žuvić.

Charles F. Jean: La bible et les récits babyloniens, Paris 1933. izašlo u zbirci »La vie chrétienne, str. XV+347.